

Library: Βιβλιοθήκη Γυμνασίου Πλατανιά

Category: Ποίηση->2. Λογοτεχνία

Review

Η αναγνωρισιμότητα της ποιητικής του Γ. Ρίτσου

«Ο Ρίτσος, κυρίως με τα μεγάλα ποιήματα Ρωμιοσύνη και Η Κυρά των Αμπελιών, στρέφεται προς το ελληνικό τοπίο, που κοντά του έζησε τα φωτεινά διαλείμματα των παιδικών του χρόνων, αλλά τώρα με καινούργια προοπτική. Το τοπίο συμμετέχει κι αυτό στην ιστορική αυτογνωσία του Έλληνα. Έχει επάνω του χαραγμένη την ιστορία της ρωμιοσύνης, είναι η ίδια η ρωμιοσύνη. Ο Ρίτσος προσπαθεί να μυηθεί και να μυήσει στο βαθύτερο νόημα που αποκτά ο ελληνικός χώρος και τη συγκεκριμένη ιστορική στιγμή, αλλά και σε όλο το εύρος της ελληνικής ιστορίας. [...] Ο Ρίτσος ερμηνεύοντας τη γένεση του Επιτάφιου τονίζει ότι “κάθε φορά που μια χώρα κινδυνεύει από εξωτερικό κίνδυνο, από τη δράση ξένων παραγόντων, από κατοχή, για να διατηρήσει τη φυσιογνωμία της, καταφεύγει σε αναγνωρίσιμες από όλο το λαό μορφές”. Είναι η περίπτωση που αιτιολογεί και την τωρινή επανασύνδεση με γνώριμες στο λαό μορφές. Και μολονότι την ίδια περίοδο και στα ίδια έργα πολλές φορές ανιχνεύουμε και υπερρεαλιστικά στοιχεία και κάποια επανασύνδεση με το λυρισμό (ιδίως στα ομόλογα ποιήματα Ρωμιοσύνη και Η Κυρά των Αμπελιών) ή μια δυσκολοπλησίαστη τεχνική, όπως, π.χ., στην “Ταφή του Οργκάθ”, το ύφος όμως που κυριαρχεί είναι αυτό που μπορεί να μιλήσει στον καθένα:

Και να, αδελφέ μου, που μάθαμε να κουβεντιάζουμε

Ήσυχα-ήσυχα κι απλά.

Καταλαβαίνόμαστε τώρα—δε χρειάζονται περισσότερα.

Κι αύριο λέω θα γίνουμε ακόμα πιο απλοί

Θα βρούμε αυτά τα λόγια που παίρνουν το ίδιο βάρος σ’ όλες

τις καρδιές, σ’ όλα τα χείλη

έτσι να λέμε πια τα σύκα: σύκα, και τη σκάφη: σκάφη,

κι έτσι που να χαμογελάνε οι άλλοι και να λένε: “τέτοια

ποιήματα σου φτιάχνουμε εκατό την ώρα.” Αυτό

θέλουμε και μεις.

Γιατί εμείς δεν τραγουδάμε για να ξεχωρίσουμε, αδελφέ

μου, απ’ τον κόσμο

Εμείς τραγουδάμε για να σμίξουμε τον κόσμο.

Όταν βέβαια αλλάξουν οι συνθήκες που υπαγορεύουν μια τέτοια στάση, ο ποιητής θα στραφεί σε πιο πολύπλοκες συνθέσεις, που θα τις συναντήσουμε στην επόμενη περίοδο, της ωριμότητας.»

(Διαλησμάς Στ., 1981, Εισαγωγή στην ποίηση του Γιάννη Ρίτσου, Αθήνα: Επικαιρότητα, σελ. 35-42 passim)

Read more: http://latistor.blogspot.com/2010/06/blog-post_1785.html#ixzz474ZNojqj